

Müşahibimiz Akademik Dövlət Milli Dram Teatrının ("Azdrama") peşəkar aktyoru, Respublikanın Əməkdar artisti Elşən Şahin oğlu Cəbrayılovdur. Onunla görüşülmüzdə səhnəyə gəlişi və yaradıcılığı ilə bağlı söhbətləşdik.

- Elşən müəllim, ilk olaraq səhnəyə gəlişinizdən danışaq. Necə oldu ki, bu sənəti seçdiniz?

- Mənə həmişə bu sualı verəndə belə fikirləşirəm, adam var ki, deyir, mən kiminsə sənətinə vurulub gəlmişəm. İçimdə nə vaxtsa bu istək var idi. Sənətkar ailəsində dünyaya göz açmışam, teatrda böyümüşəm. Atam rəhmətlik Şahin Cəbrayıl oğlu. İndi təsəvvür edin ki, bizim evdə kimlər olub, kimlər bizim evə gəlib-gedib. O vaxtın böyük mogikan sənətkarları, aktyorları bizim evdə qonaq olublar. Mən onları görmüşəm. Uşaq yaşından teatrda böyümüşəm. Həmişə atamın yanında olurdum. O vaxt teatrda gedən tamaşalara mən canlı oturub, tamaşaçı salonundan baxırdım. Atam həmişə mənim üçün xüsusi yer ayırırdı, oturdurdu tamaşalara baxırdım. O vaxt belə bir qanun var idi - uşaqları axşam tamaşalarına buraxmırdılar. Bəlkə də yeganə uşaq idim ki, o tamaşalara baxırdım. Bütün tamaşalara baxmışam. Hamısı bir-birindən rəng-rəng. Belə bir atmosferdə böyüyən insan sözsüz ki, böyüyüb aktyor olacaq. Artıq o gəndə, qanda var.

"O vaxtın kişiləri, sənətkarları tamam başqa idi..."

Elşən Cəbrayıl oğlu: "Mogikan sənətkarlarla bir səhnədə olduğum üçün özümü xoşbəxt sayıram"

imtahanı uğurla verdim. İncəsənət Universitetinə daxil oldum.

Baxtımdan da, Allaha min şükür ki, şanslıyam, çünki sənət müəllimim Xalq artisti, şöhrət ordənli Cənnət xanım Səlimova oldu. Məni ilk dəfə dövlət tədbirləri-nə gətirən də Cənnət xanım Səli-

movaya oldu. Onda 17 yaşım təzə tamam olmuşdu. Artıq dövlət tədbirlərinin aparıcısıydım. O vaxtı Ümumillik liderimiz, ulu öndər Heydər Əliyev Prezident idi. Dövlət tədbirlərini mən aparırdım. Artıq uzun illərdir mən bu missiyanı yerinə yetirirəm. Bu mənim üçün böyük fəxrdir, xoşbəxtlikdir. Her kəs istəyər ki, mənim yerimdə olsun. Məni yamsılayan da, təkrarlamaq istəyəndə, səsimlə elanlar verən də çox oldu. Amma mən olmadım. Onlarda bu səviyyəyə alınmadı. Elə bilirdilər ki, alındı, amma alınmadı. Çünki mən çox gözəl diktörlerden dərs almışam.

O vaxt mən dərs keçmək, müşahidələr, daha doğrusu bu stillərə yiyələnmək üçün Azərbaycan televiziyasına gedirdim. Bizim gözəl diktörümüz Roza xanım Tağıyevanın səsi gələndə tükürəm biz-biz olur. Mən o insanın həlim səsinin, diksiyasının vurğunu olmuşam. Uşaqlıqdan arzulayırdım, istəyirdim ki, Roza xanımı yaxından görürəm. Tale elə gətirdi ki, o qadın gəlib mənim qarşıma çıxdı, mənə qəzeti necə oxumağı, vurğunu hara vurmağı öyrətdi, dərsini keçdi.

Rəhmətlik Rafiq müəllimin özündən də çox şey öyrənmişəm. Onların hamısı mənim müəllimlərim olublar. Onlar mənə diktörlüğü öyrədiblər. Dərslərini keçiblər mənə. Diktör Anatoli Cəbrayılzadə mənə mikrofonla işləmək üslubunu öyrətdi. Yəqinə gəlirsə, o vaxt Zeynab Xanlarovanı necə elan edirdi. Onun çox möhtəşəm səsi var idi. Yeni dövlət tədbirlərini aparanda Anatoli Cəbrayılzadə səhnə arxası diktör mətnlərini oxuyurdu. Səhnədə işimi bitirib, gəlib Anatoli Cəbrayılzadənin yanında oturdum. Ona Tolik deyirdilər. Mikrofondan hansı sözləri düzgün deyə bilməyi, hansı sözləri desən yaxşı alınmaz, o sirləri mən Anatoli Cəbrayılzadədən öyrənmişəm. İndi həyatdadır Allah ona cənsağlığı versin, həyatda deyilsə rəhmət eləsin.

- Bununla yanaşı, siz həm də aktyor olaraq teatrda çalışırırsınız...

- Bəli. Mən Akademik Dövlət Milli Dram Teatrında böyümüşəm. 17 yaşında "Qisas qiyamətə qalmaz" ilk tamaşasını oynamışam. O zaman Musiqili teatr idi, rəhbəri Qəzənfər müəllim idi. Universitetdə Kamal müəllim Həsənov var idi, Metodikadan bizə dərs deyirdi. Kamal müəllim Aktyor plastikasını daha da gücləndirmək üçün məni dəvət elədi. Aktyor plastik olmalı deyir, o, mənə balet trübünasına dəvət elədi. Musiqili Komediya Teatrına. Mənim ilk ştatlı iş yerim Musiqili Komediya Teatrı olub, balet artisti kimi çalışmışam. Bütün tamaşalarda rəqs edirdim. Rəqs

edə-edə başladım xırda rolları ifa etməyə. Ustəlik də Akademik Milli Dram Teatrı. Mən burda "Fəhad və Şirin" tamaşasını oynayırdım. Mogikan sənətkarlarla bir səhnədə olmuşam. Həsən Turabov, Mikayıl Mirza, Həsən Məmmədov, Zəmfira Əliyeva, Safura İbrahimova, Bürcəli Əsgərov, Yaşar Nuri, Telman Adıgözəlov və digər rəhmətə gedən sənətkarlarla bir yerdə tamaşalarda oynamışam. Sonra tale elə gətirdi ki, artıq atam xəstə idig (Kövrəlir) Atamın iş ştatını Həsən Turabov və Mədəniyyət Nazirliyi 1999-cu ildə mənə həvalə etdilər. 1999-cu ildə məni Musiqili Komediya Teatrından işdən çıx-

rolumu oynamışam.

- Hələ kiçik yaşlarınızdan atanızın tamaşalarında iştirak etdiyinizi bildirdiniz. Maraqlıdır, o tamaşalardan nələri öyrənməmişsiniz?

- Mən atamın bütün tamaşalarında iştirak etmişəm. Atam bir az başqa səpikli aktyor idi. Atam çox ciddi idi. Atamın özünəməxsus sanballılığı var idi. O vaxt çox sevilən aktyor idi. Təsəvvür edin ki, atam çox bağlı qapıları açırdı. Həqiqətən də o dərəcədə böyük bir hörmət var idi. O vaxtın kişiləri, sənətkarları tamam başqa idi. Özlərini çox xırdalamırdılar, cılızlığa getmirdilər. O sənətkarlar tamam

xartdılar. Baxmaya-raq ki, orda da rollar oynayırdım. Akademik Dram Teatrına ştatla işə götürüldülər. Her iki teatrda çalışırdım. Mənə dedilər ki, daha bir teatrda çalışacaqsan. Məni gətirdilər Akademik Milli Dövlət Dram Teatrına. O vaxt bizim rəhbər Həsənəğa Turabov idi. Teatra gələnin kimi ən uğurlu rollarımı, bir-birinin ardınca rəng-rəng obrazlar oynamağa başladım. Baş rollar oynadım. İşlər öz qaydasına düşdü. Dövlət tədbirlərini aparırdım. Atam xəstə idi, amma öz fəaliyyətimə davam etdirirdim, onun da müalicələrini aparırdım, sağlamlığı üçün əlimdən gələni elədim. Tale elə gətirdi ki, 57 yaşına bir ay qalmış atam vəfat etdi. O yaşa qədər həmişə atamın qulluğunda olmuşam. Böyük sənətkarlarla da bir yerdə səhnəni paylaşmışam. Zərəfat deyil, artıq 28 il tamam oldu ki, mən bu sənətdəyəm.

- Dediniz ki, atanız sizin bu sənətə gəlməni istəmədi. Bəs, bu sənəti seçdikdən sonra siza köməyi oldumu?

- Sözsüz ki, hər bir ata kimi mənim də atam mənə kömək edib. Atamın həmişə neinki mənə, hətta bacılarıma da qayğısı olub. Bir əli üstümdə olub. Bizi, anamızı qayğılardan uzaqlaşdırıb. Akademik Dram Teatrına ştatla işə gələndə belə, mən atamın dostlarından, gözələrinin qabağında böyüdüyüm insanlardan özümə qarşı heç vaxt pislilik görməmişəm. Həmişə mənə köməklik ediblər. Buna görə sevinmişəm. İncəsənət Universitetinə atam məni aparıb. Məni atam hazırlamışdı. İlk müəllimim də atam və Cənnət xanım Səlimova olub. Məni ilk professional səhnəyə Xalq artisti, bir çox sənətkarların mogikan müəllimi, gözəl rejissorumuz Lütfi Məmmədbəyov çıxarıb. "Qisas qiyamət qalmaz" tamaşasında ilk

başqa idi. Bir dəfə də atam tamaşada olan zaman, səhv etmərsə, adı "Gecə döyülən qapılar" idi, orda belə bir səhnə var idi, işıqlar yanib-sönürdü, atam səhnədə rol da yaranırdı. Tamaşaçı salonunda qışqırmağa başladım. O dərəcədə inanmışdım. Qışqırmağa başladım, gəldilər mənə salondan çıxartdılar. Ondən sonra atam məni bir ay, iki ay teatra gətirmədi. Ürəyim partlayırdı teatr üçün. Sonra yenə başladı mənə teatra gətirməyə. Artıq 11, 12 yaşlarım var idi. Özüm sərbəst metroya minib teatr tamaşalarına baxmağa gəlirdim. Hətta atamın yanına gələndə yemək də gətirirdim. Çünki o vaxtı tamaşa repertuarı çox sıx idi, bazar gündən başqa hər gün burda tamaşalar oynanırdı. Təsəvvür edin ki, ayda 28 tamaşa. Atam teatrdan çıxırdı, səhər gedib, gecə gəlirdi evə. Həmişə də çalışırdı ki, evdə anamın hazırladığı yeməklərdən dərindən. Həmişə ev yeməklərini teatra aparırdım. Yanında olurdum. Biz onun yaradıcılığını dəstəkləyirdik dəyə özü də çox seviniirdi. Dərslərimi oxuyub qurtarırdan sonra gəlib atamın yanında oturdum tamaşalara baxırdım. Ürəyim partlayırdı ki, tamaşalar olsun, mən o tamaşalara baxım. Akademik Milli Dövlət Dram Teatrının tamaşalarında mogikan sənətkarları görmüşəm. Ona görə də özümü çox xoşbəxt sayıram.

- Səhnədə ən uğurlu, sizi tamaşaçılara daha çox sevdiren rolunuzun hansı olduğunu düşünürsünüz?

(Ardı var)

Söhbətəşdi:
Fuad BİLƏSUVARLI

Ailə üzvlərim istəyirdilər ki, mən babam kimi həkim olum. Amma mən həkimliyə getmədim. Hətta o vaxtı qabiliyyət imtahanı da verdim, test imtahanı təzə-təzə çıxmışdı. Atam heç istəmədi ki, bu sənətə, aktyorluğa gəlim. Mən test imtahanlarını yazanda atam dedi ki, bəlkə həkimliyə sənəd verərsən, gəlməyəsən bu sənətə. Dedim yaxşı. Girdim test imtahanına, beynimdə ancaq bu sənət idi. İmtahana girdim, mənə nə lazım idi onları yazdım və İncəsənət Universitetinə daxil oldum. O vaxt menden imtahanı rəhmətlik Həsənəğa Turabov, Şeyxə Məmmədova götürmüşdü. Çox dəyərli sənətkarlar aylaşmışdılar orda. Mən